

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/101/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2625202599
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2625202599.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom zo sudcov – predsedu senátu: JUDr. Peter Duman a členiek senátu: Mgr. Lucia Mizerová a JUDr. Erika Tischlerová v sporovej veci žalobcov: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, 2. C. C., nar. XX.XX.XXXX, obaja D. XXXX/XX, A., obaja zast.: IN FORO – AYRUMYAN advokátska kancelária s. r. o., IČO: 51 011 344, Uhrova 4, Bratislava proti žalovanému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, G. XXX, zast.: Právne centrum s.r.o., IČO: 36 698 873, Mýtna 42, Bratislava, o neodkladné opatrenie, o návrhu žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia, na odvolanie strán proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo 06.05.2025 č. k. 10C/7/2025-18, takto

rozhodol:

I. Napadnuté uznesenie sa mení tak, že návrh na zrušenie neodkladného opatrenia sa zamietajú.

II. Žalobcom sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol takto:

„I. Súd zrušuje neodkladné opatrenie nariadené uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/22/2023 - 193 zo dňa 3. apríla 2023 vo veci vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 3C/48/2021.

II. Súd žalobcovi [žalovanému – pozn. odvolacieho súdu] náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Ako je zrejmé už z výroku napadnutého uznesenia, ale aj z jeho záhlavia, súd prvej inštancie v napadnutom uznesení označil žalobcov ako žalovaných a žalovaného ako žalobcu. Žalobu vo veci samej (o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby) podávali žalobcovia (proti žalovanému) a boli to tiež žalobcovia, kto v uvedenom konaní navrhol nariadiť neodkladné opatrenie voči žalovanému. Na tom nič nemení ani to, že konanie o neodkladnom opatrení sa napokon viedlo samostatne, nie spolu so žalobou vo veci samej. Hoci návrh na zrušenie neodkladného opatrenia podal žalovaný, nerobí to z neho žalobcu. Žalobcami sú naďalej osoby označené v záhlaví tohto uznesenia odvolacieho súdu, pretože tieto osoby podali žalobu vo veci samej a k nej prináležiaci návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Toto označenie správne zachoval aj žalovaný, keď podával návrh na zrušenie neodkladného opatrenia. Zámena v označení strán, ktorú vykonal súd prvej inštancie v napadnutom uznesení, nie je správna. Odvolací súd sa ňou preto ani nemohol riadiť a v ďalšom odôvodnení tohto uznesenia preto strany označuje tak, ako to vyplýva z tohto odseku a záhlavia tohto uznesenia.

3. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení najprv skonštatoval, že vo výroku označeným uznesením krajského súdu sa nariadilo neodkladné opatrenie spočívajúce v povinnosti žalovaného zdržať sa znemožnenia distribúcie a dodávky energií do bytu č. 9 v stavbe súp. č. XXX, vedenej na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. A., nachádzajúcej sa na adrese C. XXX/X, XXX XX A., a to až do právoplatného skončenia rozhodnutia vo veci samej (ďalej len „neodkladné opatrenie z 03.04.2023“). Následne na návrh žalovaného s odkazom na § 335 ods. 1 a § 336 ods. 4 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a po zistení, že žaloba bola v konaní vo veci samej právoplatne zamietnutá dňa 11.12.2024, neodkladné opatrenie z 03.04.2023 zrušil. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s §

255 ods. 1 CSP s odôvodnením, že žalobca bol v konaní o zrušenie neodkladného opatrenia úspešný, súd mu však náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nežiadal priznať trovy konania.

4. Včasným odvolaním sa žalobcovia domáhajú zrušenia napadnutého uznesenia v celom rozsahu. Navrhli neodkladné opatrenie z 03.04.2023 zachovať, pretože vo veci samej podali dovolanie a požiadali o odklad právoplatnosti rozhodnutia. Upozornili, že nadväzujúce konanie o ich vypratanie nie je právoplatne ukončené, takže majú právo na bývanie v spornom byte. Tieto okolnosti súd prvej inštancie nezohľadnil. Naďalej tiež hrozí ujma na práve, o ktorom sa má rozhodovať. Návrh na zrušenie neodkladného opatrenia im nebol doručený pred vydaním napadnutého uznesenia, čím sa im odňalo právo vyjadriť sa k nemu. Súd prvej inštancie neposúdil skutočnú opätovnú hrozbu odpojenia od energií a prisúdil neprimeranú váhu len vlastníckemu právu žalobcu. Právo na obydlie má prednosť pred právom vlastníť majetok. V spornom byte sa so žalobcami nachádzajú aj dve maloleté deti, ktoré sú školopovinné a akékoľvek prerušenie elektrickej energie by neprimerane zasiahlo do ich základných ľudských práv. Ochrana práv dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri všetkých rozhodnutiach.

5. Proti napadnutému uzneseniu v časti rozhodnutia o trovách konania sa včas odvolal aj žalovaný a žiadal ho v tomto rozsahu zmeniť tak, že sa mu prizná voči žalobcom nárok na náhradu všetkých trov konania. Napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné a zmätočné, pretože kým prvoinštančný súd uvádza, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania postupoval podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a konštatuje, že žalovaný bol v konaní o zrušenie neodkladného opatrenia úspešný, nelogicky uzatvára, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovaný nežiadal priznať trovy konania. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu, t. j. ex offo. Nepriznanie nároku na náhradu trov konania úspešnej strane je možné len v zmysle § 257 CSP. Prvoinštančný súd sa však na uvedené ustanovenie neodvolával. Nárok na náhradu trov konania mal teda priznať žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, čo prvoinštančný súd sám deklaroval.

6. Žalovaný sa vyjadril aj k odvolaniu žalobcov tak, že ho považoval za nedôvodné. Upozornil, že žalobcovia sa nepodieľajú ani na platbách spojených s užívaním sporného bytu a mŕňajú vodu v neštandardne vysokej miere s cieľom spôsobiť žalovanému čo najväčšiu škodu. Konanie o neplatnosť dobrovoľnej dražby sa právoplatne skončilo v prospech žalovaného a podanie dovolania ako mimoriadneho oprávneného prostriedku, ani žiadosť o odklad vykonateľnosti nemali v čase rozhodovania súdu vplyv na rozhodnutie v predmetnej veci. Relevantné pre rozhodovanie súdu bola len právoplatnosť meritórneho rozhodnutia vo veci samej. Povinnosť vyzvať dotknuté subjekty, aby sa vyjadrili k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, má podľa § 339 CSP súd len v prípadoch podľa § 334 a 338 CSP, čo nebol tento prípad. Nemohlo tak dôjsť ani k porušeniu akýchkoľvek procesných práv žalobcov.

7. Žalobcovia vo svojej odvolacej replike zotrvali na dôvodoch svojho odvolania.

8. Učinil tak aj žalovaný vo svojej odvolacej duplike, avšak dodal, že žalobcovia sa len snažia všetky spory čo najviac predlžovať, čím zvyšujú svoje obohatenie na úkor žalovaného, ktorý je vlastníkom bytu, ktorý žalobcovia neoprávnene už cca 3 roky obývajú a navyše nehospodárne predkladajú rôzne vyjadrenia vo všetkých konaniach s cieľom tieto čo najviac predlžovať a spôsobiť tým žalobcovi čo najväčšiu škodu.

9. Odvolací súd po zistení, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou proti uzneseniu, ktoré možno napadnúť odvolaním [§ 357 písm. e) CSP], preskúmal dotknuté uznesenie v napadnutom rozsahu (§ 379 a § 380 CSP), ako aj predchádzajúce konanie pred súdom prvej inštancie aj z hľadiska väd týkajúcich sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie nie je správne.

10. Predmetom konania o zrušenie neodkladného opatrenia je posudzovanie otázky, či po vydaní neodkladného opatrenia nastali okolnosti, ktoré zakladajú dôvod na jeho zrušenie. Predpokladom zrušenia neodkladného opatrenia je existencia neodkladného opatrenia s právnymi účinkami v čase rozhodovania. Konceptia procesného inštitútu neodkladného opatrenia vychádza z princípu ochrany práv a oprávnených záujmov navrhovateľa bez vopred vymedzeného časového ohraničenia, pokiaľ trvajú dôvody jeho nariadenia (§ 334 CSP). Súd však má aj možnosť určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas (§ 330 ods. 1 CSP). Ak zvolí takýto postup, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené (§ 333 CSP). K zániku neodkladného opatrenia teda môže

dôjsť iba v prípade uplynutia času, na ktorý bolo nariadené. Je to tak vtedy, keď súd rozhodol, že neodkladné opatrenie bude trvať len do určeného času alebo ak bola účelom neodkladného opatrenia dočasná úprava pomerov vo vymedzenom časovom období. Pre každé časovo obmedzené neodkladné opatrenie platí, že uplynutím stanoveného času bez ďalšieho zaniká ex lege, pokiaľ už skôr nedošlo k jeho zrušeniu. O zániku neodkladného opatrenia sa nevydáva osobitné rozhodnutie; zánik jeho účinkov sa viaže na objektívnu právnu skutočnosť, ktorou je uplynutie času (R 21/2022).

11. Neodkladné opatrenie z 03.04.2023 sa nariadilo s tým, že bude trvať do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, teda podľa odôvodnenia neodkladného opatrenia do rozhodnutia o žalobe o určenie neplatnosti dražby v konaní vedenom na prvoinštančnom súde pod sp. zn. 3C/48/2021. Je nesporné, že prvoinštančný súd vydal dňa 25.05.2023 rozsudok, ktorým žalobu zamietol, teda rozhodol vo veci samej (§ 212 ods. 1 CSP). Tento rozsudok následne dňa 29.10.2024 Krajský súd v Trnave svojím rozsudkom sp. zn. 28Co/11/2024 potvrdil, v dôsledku čoho sa konanie právoplatne skončilo dňa 11.12.2024. Neodkladné opatrenie z 03.04.2023 teda zaniklo 12.12.2024. Ak neodkladné opatrenie neexistuje, lebo zaniklo, nie je daný dôvod na jeho zrušenie.

12. Súd prvej inštancie však opomenul vziať do úvahy ustanovenia § 330 ods. 1 a § 333 CSP, v dôsledku čoho zrušil neexistujúce neodkladné opatrenie. Paradoxne, dôvod na zrušenie neodkladného opatrenia videl práve v právoplatnom skončení konania o určenie neplatnosti dražby. Túto okolnosť však mal vyhodnotiť tak, že na zrušenie neodkladného opatrenia neboli splnené podmienky, a preto mal návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

13. Vzhľadom na to, že žalovaný neosvedčil splnenie zákonných predpokladov na zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 334 CSP, napadnuté uznesenie bolo treba zmeniť (§ 388 CSP) a návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia zamietnuť (výrok I).

14. Keďže týmto rozhodnutím sa konanie končí (§ 378 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1), o trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 378 ods. 1 a § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z toho, že žalovaný svojím návrhom na zrušenie neodkladného opatrenia neuspel, čo znamená, že úspech v celom konaní treba pripísať protistrane, teda žalobcom. Na tom nič nemení ani odvolanie žalovaného proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o trovách konania, pretože odvolací súd musel po zmene napadnutého uznesenia na základe odvolania žalobcov rozhodnúť o trovách (prvoinštančného) konania nanovo a žalobca žiadal priznať trovy konania vychádzajúc z predpokladu, že svojím návrhom na zrušenie neodkladného opatrenia uspel. Keďže tento predpoklad nie je správny, nemožno žalobcu považovať ani za čiastočne úspešného v odvolacom konaní. Podstatné je, že žalobca podal nedôvodný návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, čo podľa § 255 ods. 1 CSP nemôže viesť k vzniku nároku na náhradu trov konania na jeho strane. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalobcom priznal voči žalovanému nárok na náhradu všetkých trov (prvoinštančného aj odvolacieho) konania (výrok II).

15. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie za podmienok § 419 a § 420 CSP. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozsudku na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, spisovej značky a označenie veci, ktorej sa týka, označenie a podpis dovolateľa) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ktorý musí dovolanie a iné podania dovolateľa spísať, ibaže ide o prípady § 429 ods. 2 CSP.